

Pirineus

DIGITAL

Pirineus Digital, 19/12/23

Els principals agents turístics del Pirineu demanen una llei per afrontar integralment els problemes d'habitatge

Es reivindiquen com a principal motor econòmic del territori i demanen que no se'ls culpi de la manca d'habitatge assequible

Habitatges a Barruera. / G.L.T.

REDACCIÓ.- Les principals associacions vinculades al turisme i l'hostaleria de l'Alt Pirineu i Aran han emès un comunicat conjunt on reclamen mesures a les administracions per abordar la problemàtica de l'habitatge a la veguera de forma consensuada. El document el signen Pimec Lleida, Empresariat Cerdanya, Càmpings de Lleida-Pirineus, l'Associació d'Hostaleria de l'Alt Urgell, el Grèmi d'Ostaleria dera Val d'Aran i Hostaleria de Lleida.

Al comunicat es reivindiquen com a principal motor econòmic del territori i demanen que no se'ls culpi de la manca d'habitatge assequible. En aquest sentit, apunten que "la conclusió fàcil és que la culpa de la manca d'habitatge

és del turisme” i afegeixen que “és evident que si eliminem el turisme de la nostra zona, sobraran habitatges, però també hauria de marxar la majoria de la població”.

En aquesta línia, assenyalen que “el que necessitem és activitat econòmica perquè les persones es puguin fitxar al territori i de moment, no coneixem alternativa. De fet, som el motor econòmic del Pirineu. S’ha de cercar l’equilibri. Estem treballant per allargar les temporades i poder oferir feina pràcticament tot l’any”.

Els agents turístics signants del document consideren que “per disposar del propi sostre s’ha de promoure una política integral d’habitatge, encapçalada per una llei, acompanyada de diferents reglamentacions segons els diferents àmbits que, a més, competeixen a diferents administracions”. També apunten que cal un “consens d’acció decidida per solucionar un problema que afecta el futur dels nostres territoris”.

Aspectes a regular

A tall d’exemple “i amb la finalitat de madurar conjuntament per aconseguir un marc de protecció real de l’habitatge”, consideren que s’ha de desenvolupar una política integral i de regular aspectes com: l’accessibilitat financera, amb ajuts, subvencions i crèdits a propietaris i a llogaters; el desenvolupament d’habitatges a preus que s’ajustin a la renda de les persones; el seguiment mercat immobiliari amb accions per evitar l’especulació immobiliària, com per exemple, restriccions o impostos als compradors estrangers.

També apunten la necessitat de fer un seguiment del preu de lloguer, construir habitatge públic i posar-lo a lloguer; apostar per un desenvolupament urbà sostenible; adaptar l’habitatge en funció de les necessitats de col·lectius com els joves, les persones grans, treballadors o discapacitats; incentivar la propietat i el lloguer amb polítiques fiscals i oferir un marc de seguretat a les dues parts; millorar entorns urbans per rehabilitar barris i guanyar espais; promoure la construcció i rehabilitació d’habitatge sostenible; obrir el ventall de possibilitats de figures de propietat, com ara les cooperatives d’habitatge; o regular millor els habitatges d’ús turístic.

Tramitar una llei, remarquen, “comporta treballar el consens i acompanyar-la dels diferents estudis d’impacte; aspectes clau per desenvolupar amb èxit una acció d’aquesta envergadura”. També s’han de tenir en compte, consideren, les diferents particularitats dels diferents indrets del territori, el valor que hi aporta l’activitat econòmica, i en especial, la cadena de valor de tot el sector turístic.

Per tot plegat, conclouen que “l’èxit d’una política d’habitatge depèn de la comprensió i la consideració de múltiples factors. La seva implementació requereix la col·laboració entre administracions, sector privat i societat civil” i demanen als diferents actors de les diferents administracions competents “que es posin d’acord i impulsin una acció decidida per l’habitatge. Els nostres fills ho necessiten”.

